

Jaya Film's Present

9

Bhoja KALIDAS

జయయా

ఫిలిమ్స్

వారి

భోజ కలిదాస

వే. శ. వా. ర. ని

అద్దంకి శ్రీరామమూర్తి ... కాటడు & కాళిదాస
 నెల్లూరు నాగరాజారావు... మంత్రి
 పారుపల్లి సుబ్బారావు ... భోజ
 యమ్. సి. రాఘవన్ ... విజయవర్మ
 కొత్తూరి సత్యనారాయణ ... కళానిధి
 కుంపట్ల సుబ్బారావు ... సుశర్మ
 శ్రీమతి కన్నాంబ ... విద్యావతి
 మిస్. కృష్ణ వేణి ... చతురిక

సాంకేతిక శాస్త్రజ్ఞులు

డైరెక్టర్ ... హెచ్. వి. బాబు
 కవి ... వారణాసి సీతారామశాస్త్రిలు
 ఫోటోగ్రాఫీ ... డి. యన్. కొట్నీస్
 సౌండు ... యశో, యల్. రంగయ్య
 ఎడిటింగ్ ... డి. ఆర్. బరోడ్కర్
 ఆర్టు ... హెచ్. శాంతారాం
 లెబోరేటరీ ... వి. రామస్వామి
 మ్యూజిక్ ... మోతీబాబు
 ప్రొడక్షన్ ... ఆర్. వి. చిన్నారావు
 సహాయదర్శకుడు... టి. హనుమంతరావు
 డ్యాన్సు ... జయశంకర్

BHOJA KALIDAS

SYNOPSIS :—

—:0:—

KING Vijaya Varma of Vangadesa had an only daughter beautiful and learned and it was her wish that she should marry a great man who excelled her in culture and learning. Many a match was arranged but every one was unacceptable to the Princess. Kalanidhi, the only son of the minister, was a playmate and class-mate of Vidya-vathi who yearned for her hand in marriage. One day, while Vidyadhari was at play with her mates in the palace garden Kalanidhi met her and revealed his heart to her which the princess refused, stating that she loved him only as a brother.

This rejection was a shock to Kalanidhi and the disappointment developed into a spirit of revenge. He had an opportunity to wreak his vengeance, when, Kalanidhi was deputed by the King and the Minister to find a suitable match to the princess. He searched far & wide and atlast came across a young shepherd idiot, whom he wanted to get married to the Princess. He brought him to his palace, trained him with great difficulty, to utter some parrot words in the king's Durbar and finally presented him to the King and princess, declaring at the same time that he was the greatest learned man of the age. But yet after all, the suiter was a shepherd boor! His idiotic actions at once confused the Court, but were most cleverly covered by

learned Kalanidhi, who stated that every one of his actions, and every word of his talk, had a high meaning which cannot be understood by ordinary and skilfully explained away the idiotic utterances. The court was convinced and the couple meet in the bed chamber. Vidyavathi became stunned, when she found at last that her husband was an uncultured man and that it was the pre-planned mischief of Kalanidhi. But the realisation was too late. She sobed and there was a bitter agony. She rushed with her husband to the Kali temple and drew her sword to end herself, if the Goddess does not grant her husband knowledge and learning. Bhadra Kali, the omniscient giver of all good, granted her prayers and Kata, the brute has become Kalidoss, the immortal poet. They ought to have been happy husband and wife, but the fate dictated it otherwise. Kalidoss, instead of embracing his wife with joy, has bowed before her as his Guru, and left to Dharanagar.

Next day he entered Bhoja's court with a fish in his hand. The courtiers began to laugh at him, but when examined the fish transformed into Ramyanam to the surprise of one and all and eventually he was made the chief poet of the court.

Prompted by divine inspiration the broken-hearted Vidyavathi starts in search of Kalidoss.

In Bhoja Durbar the king wishes that Kalidoss should give him 'Charamasloka' which he refuses, resulting in great poet's exit from the court. Bhoja repents and meets Kalidoss in disguise at Eakasilanagar and brings him back to his court.

Vishnu Sarma, the chief rival of Kalidoss, informs Bhoja of the illicit enjoyment of Kalidoss with Vilasavathi, a dancer, which made the King treat him with scant courtesy. Kalidoss again leaves the court but requested by Vilasavathi, stays for a few days at her house.

In the meanwhile, Kalanidhi came to Bhoja's Durbar in disguise of a poet, named Kavirakshasa with the object of finding out Kalidoss. He offers a 'Samasya' to the court for completion which though could not be done by court pandits, was completed by Vidyavathi who sojourned at the palace, to the surprise of Kavirakshasa.

Bhoja again gives a 'Samasya' and offers half of his Kingdom to the person, who completes the same. Vilasavathi, the dancer, gets it completed by Kalidoss and instigated by her mother, murders Kalidoss for securing half the Kingdom for herself. Bhoja finds the foul play and tries to commit suicide when Kali appears on the scene and makes Kalidoss alive with half the life of King Bhoja.

ALL IS WELL THAT ENDS WELL.

జయా ఫిలిమ్సువారి

భోజకాళిదాస

కథా సంగ్రహము.

స్టోరీ. పుష్పేషు చంపా, నగరీషులంకా, నదీషుగంగా,
నృపరేషు రామః, రామాసు రంభా, పురుషేషు విష్ణుః,
కావ్యేషు మాఘః, కవి కాళిదాసః.

పూర్వం వంగదేశాన్ని పాలిస్తున్నాడు, విజయవర్మ అనేరాజు. ఆ రాజుకో కూతురు చక్కదనాల ముక్కు చదువుల సరస్వతి. పెండ్లి యీడుకి వచ్చింది. కులరూప శీలాల్లో కొడువలేకుండా అన్ని విధ్యలలో నన్ను గెలిచేవాణ్ణి పెండ్లాడుతా" న్నది.

ఎంలాభం! ఎన్ని స్వర్ణవర్షాలు పోర్పించినా ఆ విద్యావతి విజ్ఞాన ధాటికి వెన్నిచ్చి పోయేవారే అరిడతాను.

ఆ రాజు మంత్రికి ఒక్కడే కొడుకు. మంచి విద్యావంతుడు కళానిధి అని. రాజు; కూతురు మంత్రి కొడుకు దాదాపుగా సమ్యావయస్సులోనివారు.

వేడుకగా విహరిస్తోంది చెలికత్తెలతో సహా, విద్యావతి ఉద్యానవనంలో - ఈ తరుణంలోనే తారసిల్లా ఉచ్చటికి కలవర పాటు

తో కలానిధి తన ప్రణయాన్ని రాజపుత్రికె రిగించాడు. అందు కా మే నిష్వరపోతుంది. నిరాకరిస్తుందని కోరి కను.

అకాభంగం, అపైని పరాభవం ; అలమటించి పోతాడు కలానిధి ఆ పాదమ స్తకమాను. పుత్రుడికి జరిగిన పరాభవం తెలుసుకుంటాడు తండ్రి. తండ్రి కొడుకుల మంత్రాంగం - ప్రతీకారదీక్షే, దాని భవితం. అవకాశం. రానిమ్మంటాడు, మంత్ర.

వినుగుజెందిన విజయవర్మ విద్యావతితో స్వయంవర ప్రయత్నాలు చాలించానని చెప్పుతాడు. విచారపడుతుంది. కలానిధిని వరింపరాదా అంటే, అసంభవమని మంత్ర సమక్షంలో నిరాకరిస్తుంది. వరాన్వేషణ చేయిస్తే. అనుకూలవరుడు దొరుకుతాడని మంత్ర సలహాయిస్తాడు. ఆ భారం తానే వహిస్తాడు.

ప్రతీకారానికి అవకాశం చిక్కింది. రూపంవుండి కులగుణాలులేని కొక్కిరాయిని రాకుమారి కంటగట్టడానికికృత నిశ్చయమౌతాడు, కలానిధి.

అడవిలో గొట్టలు గాస్తూ - తోడి గొట్టలుంటారు - యాదవకాక్షున చెట్టెక్కి కొమ్మకొసను గుట్టెక్కి గొడ్డలితో మొదలు నలుకుతుంటాడు.

కలానిధి కాటన్నతో మాట్లాడి రాజకూతుర్ని పెండ్లిచేసేట్టు భారా దుపరిచి కూడాప ట్టుకపోయి యింట్లోవుంచి యేవో నాల్గమిక్కిలుచెప్పి ముస్తీబుచేసి రాజ సభకు హాజరుపెడతాడు మహాపండిత గోపాలుడనిచె బుతూ. వానివాలకంతంతా యింతసభకు వాకట్టువుతుంది. ప్రభువు నమస్కరిస్తాడు. మహాపండిత గోపాలుడు అశీర్వాదిస్తాడు అసంబద్ధంగా. దాని కేమో మహారథులుచెప్పి అతనిమీద మహాత్మనారోపిస్తాడు కలానిధి. హర్ష పత వశులైనా రంద్రులు.

కాటన్నకు కల్యాణమహాస్సవం జరిగింది. పరిచారికలు పెండ్లికొడుకును గర్భాధానపుగదిలో ప్రవేశపెట్టారు.

ఇంతలో విచ్చేసింది విద్యావతి విభునిదగ్గరికి. పతినిచూసింది. అట్టేఅట్టే అంతా తెలుసుకొంది. ఆ పురుషునిది. యింతచే కావా - కలానిధి అనుకొంది.

కాటని కాళీ దేవాలయానికి వెంటబెట్టుకొని పోయింది విద్యావతి. భద్రకాళికి ఆత్మోపహారం బెట్టినెంచుతుంది విద్యావతి. భక్తులను పొలిం చే భద్రకాళి ప్రత్యక్షమై విద్యావతి విభునికి అన్నివిద్యలు అనుగ్రహిస్తుంది. కాళీమూత నేటినుండి కాళీ దాసుడవు కమ్మని పల్కియంతర్ధానమాతుంది.

క్షుణ్ణము క్కంబి దేవతాప్రభావమైన కాళీదాసుని కాళ్ళపై బడతాడు కలానిధివచ్చి. విద్యావతికారుణ్యంచే కాళీదాసుడనైతిననే విశ్వా

సంతో గతాన్నికొక భార్యకు గురుభావనతో ప్రణమిల్లి యెక్కడికోపోతాడా మహాకవి.

బలవత్తమమైన ప్రారథ్యానికి భర్త్యునియోగాకిని పనవిపనవి యేడ్చి పతినన్నేషించుకొనుటకై యా విదుషీమణి వెళ్లుతుంది. తండ్రియూ వార్తవిని తబ్బిబైపోతాడు. పరిచారికా పరిచారకులు పరుగున పడతారు. విద్యద్దంపతుల వెదకితెస్తానని కలానిధి బయలుదేరతాడు.

తన భార్యను వదిలి తయపరి కాళీదాసు కవి ధారాసగిరిలో చేతిలో నొకచేపనిటుకొని భోజాస్థానం ప్రవేశిస్తాడు. ఆరేని మార్గమున అందరు నవ్వుతారు. కాని కవి ప్రభావంచే చేతిలోని చేప రామాయణ కావ్యంగా

మారుతుంది. అందుకు ఆశ్చర్యపోతారు. భోజుడు కాళిదాసు కవిని తన ఆస్థాన పండితుడుగా చేస్తాడు. సాక్షాత్తులు ఆతని పాండిత్యమును ఈర్ష్యపూరితముగా చూస్తారు. ఒక నాడు భోజుడు కాళిదాసుని చరమస్లోకం చెప్పమంటాడు. కాళిదాసు కవి నిరాకరిస్తాడు. తిష్ఠిలిలింగా ఆస్థానం వీడ్చి వెళ్ళిపోతారు. భోజరాజు మిక్కిలి చింతించి మారువేషములో ధారానగరంబో కాళిదాసును కలసి, మరల ఆస్థానము ప్రవేశము చేయిస్తాడు.

విష్ణుశర్మయనే పండితుడు కాళిదాసును భోజాస్థానమునుండి వెడలి గొట్టించుటకు తీవ్రప్రయత్నము గావించాడు. అతనికి విలాసవతియనే వేశ్యకు సంబంధము కలదని భోజరాజుతో విన్నవిస్తాడు. భోజుడు కినుకవహించాడు. కాళిదాసు మరల ఆస్థానమునుండి నిష్క్రమిస్తాడు. విలాసవతి కట్టువల మీద ఆమె గృహములో కొన్ని రోజులుండ నంగీకరిస్తాడు.

కళానిధి యంతలో కవి రాక్షసుడనే పేరుతో భోజాస్థానము ప్రవేశిస్తాడు. ఒక సమస్య నిస్తాడు. ఆసమస్యను అంతకుపూర్వమే రాజాంతః పురముచేరిన విద్యావతి పూరిస్తుంది.

భోజరాజు కాళిదాసు కవిని కనుగొనే ఉద్దేశ్యముతో మరల నొక ప్రతి సమస్యనిచ్చి, దానిని పూరించినవారికి అష్టాంశము నీయ ప్రకటన జేస్తాడు. విలాసవతి కాళిదాసుకవితే సమస్యను పూరింపజేస్తుంది. రాజ్య కాంక్షతో కాళిదాసును విగతజీవుని చేస్తుంది భోజరాజు ఈ కృత్రిమమును కనుగొంటాడు. కాళిప్రసన్నమై కాళిదాసుకవిని భోజరాజు సగము ఆయుర్దాయముతో మరల బ్రతికేస్తుంది.

భోజ కా లి దా న

పాటలు - సద్యాలు

విద్యావతి - చెలులు - పాట.

విద్యావతి : వేరారె - రారె - నెచ్చెలులార - రారె,
ఉయ్యెల లూగెదము

(వేరారె)

చతురిక : జోడు, లేని, ఊగుటయేల.

విద్యావతి : వలవని పరిహాసమాడి,
కలత నిడుగురా

(నేరారె)

నిమ్నోన్నతమాను చిత్తమేలా.

చెలులు : మదిని ప్రియుక్ - లలచ - దేమి.

విద్యావతి : చా.....లే

(వేరారె)

చతురిక - పాట.

ఈవనికెన గలదా ?

ఈ యిలవై కనగా

(ఈ)

పికముల్ - శుకముల్

ప్రేమన్ - కూయ,

పయోదముల్ - పొరయ

(ఈ)

కేళిన్, కేతున్, క్రీడా, నేయ,
 సుమత భమరము, యుమ్మని పాడ,
 జాజీ - చంపా - మల్లి - సుగంధి,
 సాంక్ర దీప్తి బెనుపా

(శుభ)

కళానిధి - పద్యం.

గీ. బాల్యముననుండి నీవు నా ప్రణయలతను
 అసదృశానురాగనన దోహదమొసంగి
 పెరిచి ; సౌదర్యమనుకన్తి విసరివేయ
 నెంచెడివు గాని యెఱుంగవీ హృదయబాధ.

చతురిక - పాట.

ప్రియాలాపమనే - ప్రేమనినదమే,
 ప్రియతా వీనుల - కేడియగుదాయెగా,
 బ్రదుకు సర్వము - భరమాయెనుగా

(ప్రియా)

ప్రేమతాపమై - ప్రేమధనంబై,
 ప్రేమభోగమై - ప్రేమమెయ్యై,
 సకలముపల్లియై - సత్కృపబాయకొ,
 బ్రదుకు సర్వము - భరమాయెనుగా

(ప్రియా)

గొల్లలు - పాట.

గొట్టెకానే - గొల్లలంటే,

గొప్పేకుంటగారా—

కామమరాజు - కత్తి తిత్తతల్ల,

కన్నుల నూతారా||

బీడు బీడు - మేపుకొని,

యేడనుంటేవీ||

మాకోనార్ల - మాయాదవులు

మామే పెలువులమో||

బోయీాలు - పాట.

త్తోరింటా - కొత్తదిగుంట,

మెత్తనబడితే - వత్తదితంటా,

అత్తామామ అనోళ్లకళ్ళూ,

ఆకేపోతేనా - నెప్పేదా|| చామి, హామి,

రాకా పోకారనిరేపే,

కాకులు కులకుల - కూయనిసూపే,

తనోళ్ళనూత్తే - తాపు తెగున్నునెగున్ను,

మనోళ్లకైనా - మరమమే... కొమ్మా

(అత్త)

కాటండ - పాట.

అమ్మ గంగమ్మ - మా - అమ్మ గంగమ్మ,

మమ్మ రచ్చించు - మో - అమ్మ గంగమ్మ

(అమ్మ)

గొల్లలము - పిల్లలము - కొడిదేము పిల్ల,

పల్లగా మామంద - సాటమో పిల్ల

(అమ్మ)

అగ్గిరా ముణ్ణిగా - అడలేసు కొమ్మ

నా గొడ్డ లేపేసి - అడలేసు కొమ్మ

(అమ్మ)

కాటాయ - పాట.

రాసోరి సిన్నాది - నా - రాజైపోతేనా !

రాజురాజై యిద్దరము

రాజైనుంతా - చగిలేసి నామా

(రాసో)

తలకు జల్తారు - తలపాగ సుట్టి,

మొలకు బిల్లల - మొలతాడు గట్టి,

నూనూగుమీసం - నుచ్చంగదువ్వి,

అచ్చంగ నాయాలి - వయ్యావు నీవని,

ముచ్చటగా ఒక్క - ముద్దేసుకోనా

(రాసో)

విద్యావతి - చెలులు - పాట.

జయ హారతి - మాతా - లలితా,

శ్యామలగాత్రా - సాదర - నీపన,

నాంతర, క్రీడా, లోలా

(జయ)

సుందర మణిమయ, శుభకవీజాధరి,

వందిత - స్వర్ణ - విహారి,

పావన సుకుమారి, హే

(పావన)

అభిమతదాయని, అనఘభవానీ — అమరసతీ - కాశీ (జయ)

కళానిధి

అగ్నినీ భవతు తీతుమందురా,

మందిలేవనకు తే పునర్వసు

లేవతివతి కనిష్ఠ సేవయా,

కృత్తికాతనయ విక్రమోభవ.

కళానిధి

శ్లో. రక్తకోరూ రావణభౌతి.

కుంభకణ్ఠే - విభౌతిభః

విభీషణే - నికారోక్త

రాధిణో న చరావణ్య

విద్యావతి — పాట.

ధన్య - ధన్య - నైతి,
 అన్య - మేల - జాతీ (ధన్య) శంఖోదయ మాయె,
 భర్త సేవ సేయ, పతి దేవునిడాయ,
 భాగ్యమలర - నోముదీరె (ధన్య) నే.....నీ.....నేళ (ధన్య)
 కాలుమబ్బు లెల్లపోయె,

కాటండు — పాట.

సిలకా - గోరంకల్లా - సుక్కల్లో పెంగ్రల్లా,
 సిక్కిడకుండ మసము, సక్క-గా యెత్తుంటే
 నువ్వు - సక్కాని సక్కా,
 నానా - గుక్కైతెనె రెక్కా
 మన - కింకోర్ల రెక్కా అంత.

విద్యావతి — పద్యం.

సీ. అనురూప కులశీల ఘనుని నెమ్మదిఁ గోరి,
 అధమశంకజాని యిల్లాలనైతి,
 వేదశాస్త్ర రహస్య విదునకున్విభిలూరి,
 పరమ మూర్ఖుని ధర్మ పత్నినైతి.
 నవరస రసికతా నాయకునాశించి
 యింతటి చలచిత్తు నింతి నైతి,
 తరకవీశ్వరపూజ్య చరణునివాంఛించి
 తదరులాడెడువాని భార్యనైతి.

శ్రీ. తానొకటి తలంపఁ దలంచు దైవముకటి,
 ఏమిసేయుదు నింక నే నెందుజొత్తు,
 అకట ! నా జీవితము నవ్వులయ్యెనేడు,
 విధి విలాసము నరికట్టు బుధులుగలరె.

విద్యావతి — పాట.

హే - భవానీ - పావనీ—, జీవితాశ - వృధాప్రయాస,
 పేవా ప్రపూజా - కీ - ఫలంబ (హే) మోవరేనీ - జీవితపాద,
 నీమదిక్ కృప యేమాయె (హే) సేవాధీనా-శ్రీ-నిధాన (హే)
 మార్చితే - లలాటశేఖా (హే)

విద్యావతి — పద్యం.

ఉ. నీదయచేత కోరినమనీషి వరింతు నటంచు నమ్మి యా,
 వేదనలేక యీ తనువుఁబెంచి చరించితి నిన్నివాళ్లు నీ
 యాదరమిప్పు డస్యగతియై వెలివాతెను గాన, నీ హృదా,
 మోదము లేని యీ తనువు మోయను ! గైకొను మస్మదాయువుల.

కాళిదాస — తాగమాలిక.

కా శీ స్త వ ము లే క స్తో త్ర ము.

శ్లో. మాణిక్యవీణా ముపలాలయంతీం,
 మదాలసాం మంజుల వాగ్విలాసాం,
 మహేంద్ర నీల ద్యుతి - కోమలాంగీం,
 మాతంగకన్యాం, మనసా - స్మరామి.

శ్లో. చతుర్జతే చంద్ర కళావతంసే,
కుచోన్నతే కుంకుమ - రాగళోణే,
పుండ్రేక్షు పాశాంకుశ పుష్పబాణ
హస్తే, నమస్తే జగదేక మాతః.

శ్లో. మాతా మరకతశ్యామా,
మాతంగీ మదశాలినీ,
కుర్యాత్కటాక్షం కల్యాణీ,
కదంబ వనవాసినీ.

శ్లో. జయ మాతంగతనయే
జయ నీలాత్పలద్యుతే
జయ సంగీత రసికే
జయ-లీలా శుక-ప్రియే.

1. మ॥ గురు కాపమృనజేసి ఈ కరణి నీకుకా బ్రహ్మరక్షసుని దిరుగన్దలెనె?
యెన్ని శాస్త్రములు ప్రీతి నేర్చినకా గానిలొ
నెరుకన్గొల్పడి యైనదేమా! యటు పోయెకా రెమ్ము
వీపూర్వభాస్వరవిప్రాకృతి చార్చి నిల్వమిట వత్సా నావఘోవాప్తిచే.

2. చతురం తురగం పరివర్తయతః

పథిపార జనాన్ పరిమర్దయతః
సహితే భుజభాగ్యభవో విభవో
భగనీభాగ్య భవో విభవః

3. మహారాజ శ్రీమన్ జగతి యశసా తే ధవరితే
పయఃపారానారాం పరమపురుషోయంమృగతే ।
కపర్దీ కైలాసం కరివరభామం కులిశభృత్
కళానాథం రాహుః । ములభువనో హంసమధునా ॥

4. నీలక్షితే గృహత్వా నిఖిలభాగతర్యాది సాశీకజన్మా
తక్రం ధృత్వాగు సర్వాః పరి జలనిధింశ్చక్రపాణిర్ముకుందః ।

సర్వానుత్తులైలాక్ దహతి పశుపతిః ఘోరనేత్రేణపశ్యక్
వ్యాప్తాత్వత్కిక్కిరాంతా త్రజగతి నృపతే భోజరాజక్షతీన్ద్రమ్ ॥

5. విద్యద్రాజశేఖామణే తులయితం ధాతా త్వచీయంయశః

కైలాసం చ విరీక్ష్య తత్ర లఘుతాం నిక్షుప్తవాక్ పూర్తియే ।
ఉత్కాణం తదుపన్యసాసహచరం తస్మాన్ని గంగాజలం
తస్యాప్రనే ఫణిపుంగవం తదుపరి స్ఫారం సుధాదీధితిమ్ ॥

6. స్వర్గాద్దోషాల కుత్ర ప్రజసి సురమునే భూతలే కామధేనో
ద్వత్సస్యా సేషు కామస్త్రిణచఅసుమధునా ముగ్ధ యగ్ధంస తస్యాః ।
శ్రుత్వా శ్రీభోజరాజప్రచురవితరణం ప్రీడశుష్కస్తనీ నా
వ్యర్థోహి స్యాత్ ప్రయాస స్తదపి తదభిశ్చర్వితం సర్వమూర్వావ్యమ్ ॥

7. శివశిరసి శిరాంసి యాణి రేజుః

శివ శివ తాని లుతంతి గృహప్తాదైః
అయి ఖలు విషమః పురా కృతానాం
భవతి హి జంతుషు కర్మణాం విషాకః ॥

8. ఆద్య ధారా నిరాధారా నిరాలంబా సరస్వతి ।

పండితాః ఖండితాః సర్వే భోజరాజే దివంగతాః ॥

9. ఆద్య ధారా సదాధారా సదాలంబా సరస్వతి ।

పండితా మండితాశ్చై భోజరాజే భువంగతేః ॥

ప ॥ సరసశృంగార జీవితాస్థానమైన

నీ స్వరూపము కల్పిన జేసి జగతి ।

ధన్యుడయ్యెను నేటికి తమ్మి చాలి

నాత్రసీంభర్యసీరు వేశ్యలరామ ॥

భీష్మకాలదాస్ చిత్రము నాగనాథ్ దర్శితం.

KRISHNAVENI

IN flame of Life

*Gaya's
Coming
Attraction*

IN TELUGU

జీవిత జ్వాల